

vide agtpågivenhed kan undgå at ifalde erstatningsansvar, hvis hesten forvolder skade. En forsikring, der dækker erstatningsansvaret, indebærer for hesteejeren, at denne ikke risikerer selv at skulle udrede eventuelle store erstatningsbeløb.

Som anført under punkt 2.1.3 har Forsikring & Pension oplyst, at ansvaret for de skader, som en hest forvolder på bil og personer i forbindelse med et trafikuheld, efter gældende ret i givet fald vil være dækket af en landbrugsforsikring, en familieforsikring eller en erhvervsansvarsforsikring, hvis en sådan er tegnet. Forsikringerne dækker, når der foreligger et ansvarsgrundlag i henhold til dansk ret.

Det er organisationens umiddelbare vurdering, at den gældende ansvarsdækning i disse forsikringer tillige vil omfatte det foreslåede objektive ansvar for løsgående heste. Forsikring & Pension kan dog ikke på forhånd udelukke, at forsikringselskaber over tid vil tilpasse forsikringerne som følge af det udvidede ansvarsgrundlag eller justere præmieniveauet.

Indførelsen af en pligt for ejere af heste til at tegne ansvarsforsikring, der dækker erstatningskrav som følge af det foreslåede objektive ansvar, må derfor forventes alene at have begrænsede negative økonomiske konsekvenser for landets hesteejere.

Justitsministeriet har overvejet, om en udvidelse af erstatningspligten og indførelse af en forsikringspligt også burde omfatte andre større husdyr end heste.

Kun få trafikuheld involverer andre større husdyr end heste. I perioden 2001 til 2006 har således kun godt hvert tiende trafikuheld med dyr involveret andre større husdyr. Endvidere synes der på grundlag af de statistiske oplysninger, der er indhentet, at være en faldende tendens i antallet af ulykker med andre større husdyr end heste.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at der ikke på det foreliggende grundlag er anledning til at lade andre større husdyr end heste være omfattet af den foreslåede regulering.

2.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at den, der ejer en hest, skal erstatte de skader, som hesten forvolder, mens den er løsgående, selvom der ikke er noget at bebrejde ejeren. Det foreslås, at erstatningen dog kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har medvirket til skaden.

Det foreslås, at det objektive ansvar og pligten til at tegne ansvarsforsikring for heste skal påhvile hestens ejer. Det indebærer, at det objektive ansvar og pligten til at tegne ansvarsforsikring påhviler den person, der

er den faktiske ejer af hesten, uanset om hesten befinder sig hos vedkommende.

Ifølge bestemmelserne i hundeloven påhviler det objektive ansvar for skader forvoldt af hunde samt pligten til at tegne ansvarsforsikring den, der er besidder af hunden. Forsikring & Pension har over for Justitsministeriet tilkendegivet, at det er af meget væsentlig betydning for forsikringsbranchen, at pligten til at tegne ansvarsforsikring kommer til at påhvile ejeren af hesten, således at man undgår grænsetilfælde, hvor der i konkrete tilfælde opstår tvivl om, hvem der har det overordnede ansvar for hesten og dermed skal anses som besidder.

Justitsministeriet finder, at der på dette område er grundlag for lade det objektive ansvar og pligten til at tegne ansvarsforsikring påhvile hestens ejer og ikke besidderen af hesten.

Justitsministeriet har bl.a. lagt vægt på, at anvendelsen af besidderbegrebet på dette område vil kunne give anledning til usikkerhed i praksis, idet heste i modsætning til hunde ofte vil være opstaldet i længere perioder hos en anden end den faktiske ejer, eksempelvis en rideskole eller hestepension. Det bør tilstræbes, at der ikke opstår usikkerhed om, hvem der er omfattet af de foreslåede regler, navnlig henset til, at de indebærer en strafsanktioneret pligt til at tegne en ansvarsforsikring. Da det sjældent vil give anledning til tvivl at fastlægge, hvem der er ejer af en hest, finder Justitsministeriet, at de foreslåede regler bør gælde for hestens ejer.

Det foreslås, at der skal være objektivi ansvar for skade både på person og ting.

Det foreslås som ovenfor nævnt, at det objektive ansvar alene skal gælde ved skader forvoldt af løsgående heste. Heste med rytter omfattes således ikke af den foreslåede bestemmelse.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at ridning med heste normalt ikke i sig selv indebærer en særlig risiko for skader på andre. Ridning og anden transport ved hest kan i vidt omfang sidestilles med befording på øvrige ikkemotoriserede befordringsmidler som f.eks. en cykel. Endvidere foretages der efter retspraksis en streng uagtsomhedsbedømmelse i tilfælde, hvor en hest med rytter forvolder skade på person eller ting. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.1.1 ovenfor.

Som det fremgår af pkt. 2.1.1 og 2.1.2, påhviler der allerede i dag i medfør af DL 6-10-2 og mark- og vejfredsloven besiddere af heste et objektivi ansvar for personskade og visse former for tingsskade forvoldt af løsgående heste.